

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/132/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914201095
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7914201095.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v A. C. X, zastúpená JUDr. Erikou Šimovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Pribinova 8 proti žalovaným: 1. D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom v E. F., G. XXX/X, 2. H. E., nar. XX.X.XXXX, bytom v E. F., G. XXX/X, obidvaja zastúpení JUDr. Andrejom Molnárom, advokátom so sídlom v Kráľovskom Chlmci, Majlátha 2618/14, o náhradu škody na zdraví, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 21.4.2022 č.k. 6C/20/2014-292 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným po pripustení zmeny petitu zaplataenia 1.684,20 eur s 9,5% úrokom z omeškania ročne od 7.3.2012 do zaplataenia s tým, že plnením čo i len jedného zo žalovaných v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných zaniká. Nárok uplatnila titulom náhrady škody za vynaložené liečebné náklady za kúpeľnú liečbu I. B. vo výške 943,32 eur a J. B. vo výške 740,88 eur, ktorí sú jej maloletými deťmi.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa žalobu oprela o tvrdenie, že v dôsledku dopravnej nehody ku ktorej došlo 28.8.2009 utrpeli žalobkyňa a jej maloleté deti I. B. a J. B. vážne, život ohrozujúce zranenia s dlhodobou trvajúcou ústavnou starostlivosťou a práceneschopnosťou a so vznikom trvalých poúrazových následkov na zdraví. Podstúpili niekoľko operačných zákrokov s dlhodobým liečením v samostatných úrazových a poúrazových zdravotných komplikácií a následkov, absolvovali množstvá vyšetrení, lekárskeho kontrol, rehabilitačných a fyzioterapeutických vyšetrení a procedúr, s dlhodobou trvajúcou medikamentóznou liečbou. Tieto úrazy zanechali u žalobkyne a jej mal. detí I. B. a J. B. trvalé následky s nutnosťou absolvovania následnej poúrazovej liečby, v súvislosti s čím žalobkyňa vynaložila náklady v uplatnenej výške 1.684,20 eur, ktoré žiadala vo vzťahu k žalovaným nahradiť s tým, že plnením čo i len jedného zo žalovaných v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného zanikne. Žalobou uplatnila nárok voči žalovaným, ktorí boli v čase dopravnej nehody prevádzkovateľmi motorového vozidla Škoda Favorit EČV: D. XXX K., ktorého vodič L. M. pri jazde nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla, prešiel do protismeru, kde sa čelne zrazil s protiidúcim vozidlom a tak zapríčinil túto dopravnú nehodu.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 100 ods. 1, 2, § 101, § 106 ods. 1, 2, § 123, § 132 ods. 1, § 133 ods. 1, § 415, § 420, § 427 ods. 1, 2, § 449 ods. 1,

3 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. j/, § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení účinnom ku dňu 28.8.2009, berúc do úvahy právny názor odvolacieho súdu vyslovený uznesením zo dňa 29.1.2021 sp.zn. 9Co/74/2020 uzavrel, že žalobu je potrebné zamietnuť z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných a tiež z dôvodu dôvodne vznesenej námietky premlčania nároku voči žalovanej v 1. rade.

4. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaní neboli v čase dopravnej nehody, teda ku dňu 28.8.2009 vlastníkmi ani prevádzkovateľmi motorového vozidla zn. Škoda Favorit 136L, EČV: D., ktorého vodič L. M. sa čelne zrazil s protiidúcim vozidlom a tak zapríčinil dopravnú nehodu.

5. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že predmetom dokazovania sa v danej veci stalo zistenie, či začiatkom augusta 2009 došlo k predaju motorového vozidla zo žalovanej v 1. rade ako predávajúcej na kupujúceho L. M. tak, ako tvrdili v priebehu konania žalovaní, ktorí týmto spochybnili svoju pasívnu vecnú legitímáciu v spore.

6. Súd prvej inštancie ustálil, že výsledky dokazovania ním vykonané svedčia o tom, že medzi žalovanou v 1. rade a L. M. bola uzavretá platná kúpna zmluva začiatkom augusta 2009, teda predtým ako došlo k predmetnej dopravnej nehode, predmetom ktorej sa stalo práve osobné motorové vozidlo Škoda Favorit, EČV: D.. Z vykonaného dokazovania, predovšetkým po oboznámení sa s obsahom trestného spisu Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5T/30/2010 bolo podľa názoru súdu prvej inštancie preukázané, že v čase dopravnej nehody dňa 28.8.2009 bol vlastníkom predmetného motorového vozidla L. M.. Táto skutočnosť, ako aj samotný mechanizmus predaja tohto motorového vozidla boli podporené aj svedeckými výpoveďami N. O. a D. M., ale aj samotného vlastníka motorového vozidla L. M. v tejto trestnej veci.

7. V tej súvislosti uviedol, že vlastnícke právo k motorovému vozidlu ako k hnuiteľnej veci prechádza pri jeho predaji na nového vlastníka dňom jeho fyzického odovzdania. Kúpna zmluva ohľadom predaja motorového vozidla pre svoju platnosť nevyžaduje písomnú formu a nemá žiadne predpísané náležitosti. Pre jej platnosť postačuje dohoda strán, hoci aj ústna o predmete predaja a o jeho cene a jej následné odovzdanie predávajúcim kupujúcemu, ako aj vyplatenie kúpnej ceny. L. M. sa nestal vlastníkom motorového vozidla až zápisom do evidencie motorových vozidiel, pretože samotný zápis v evidencii vozidiel nemá vplyv na vznik, zmenu a ani zánik vlastníckeho práva k motorovému vozidlu ako k hnuiteľnej veci, ktorú možno previesť na druhého aj ústnou kúpnu zmluvou. Zápis do evidencie motorových vozidiel má len evidenčný charakter a kúpna zmluva je platná bez ohľadu na to, či si zmluvné strany splnia evidenčnú povinnosť voči štátu (viď rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/141/2019 zo dňa 22.1.2020). K argumentácii žalobkyne, že ani po dopravnej nehode nedošlo k prepisu vozidla a žalovaná 1/ tak mala právne panstvo nad vecou do dňa 19.10.2019, súd uviedol, že na skutočnosť, že v čase dopravnej nehody bol vlastníkom motorového vozidla L. M., nič nemení to, že žalovaná 1/ D. E. bola v príslušnej evidencii vyznačená ako držiteľ/vlastník predmetného motorového vozidla od 1.7.2009 do 19.10.2009.

8. Pokiaľ žalobkyňa na podporu svojej argumentácie o tom, že žalovaní sú pasívne vecne legitimovaní predložila uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 395/2018 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/154/2018, k tomu súd prvej inštancie uviedol, že tieto rozhodnutia vychádzajú z odlišného skutkového stavu, týkajú sa prenájmu motorového vozidla, teda leasingu, išlo o riadne predané motorové vozidlo na základe platnej kúpnej zmluvy, pričom vlastník vozidla bol jej držiteľom, ale aj prevádzkovateľom, teda ho mal vo faktickej aj v právnej moci.

9. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovanými, ktorí uviedli, že nárok voči žalovanej v 1. rade je uplatnený po premlčacej dobe, súd prvej inštancie uviedol, že túto námietku považuje za dôvodnú. Žalobkyňa sa dňa 3.2.2010 oboznámila s vyšetrovacím spisom a škoda titulom liečebných nákladov jej vznikla dňa 30.5.2011. V čase vykonania tejto úhrady už mala vedomosť o škode a tiež o tom, kto za ňu zodpovedá. Subjektívna lehota v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka jej tak uplynula 30.5.2013 a objektívna lehota dňa 30.5.2014. Nárok voči žalovanej 1/ uplatnila až 22.10.2018, teda po uplynutí tak subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby.

10. Na základe týchto úvah žalobu zamietol.

11. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným priznal plný nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyni.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vytkla súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie trpí nepreskúmateľnosťou, keďže z neho dostatočne nevyplýva, čo súd viedlo (aké úvahy) a ktoré objektívne zistené skutočnosti (fakty) k vydaniu meritórneho rozhodnutia o zamietnutí žaloby. Obranu žalovaných spočívajúcu na účelovo vykonštruovanom a rydzo špekulatívnom tvrdení o údajnom prevode vlastníctva motorového vozidla ústnu kúpnu zmluvou považuje za účelovú. Žalovaní nepreukázali, že prevádzkovateľom vozidla v čase dopravnej nehody bola iná osoba, teda v tomto smere neunesli dôkazné bremeno. Záver súdu prvej inštancie v otázke posudzovania žalovaných ako prevádzkovateľov vozidla spočíva len na nekonzistentnej akceptácii zvolenej procesnej obrany žalovaných založenej na negovaní a nekomformnom výklade pojmu prevádzkovateľ motorového vozidla. V zmysle ustálenej právnej praxe a súdnej judikatúry k tejto otázke je zrejmé, že k deklarovaniu osoby za prevádzkovateľa motorového vozidla postačuje, ak je splnená čo i len jedna z dvoch zákonných podmienok, a teda že ide o osobu s dlhodobou a účelovo určenou faktickou a právnou možnosťou disponovania s motorovým vozidlom alebo osobu, ktorá má právnou alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom. Obsahom faktickej dispozície je, že daná osoba má vec vo svojej moci a môže vec užívať a právnej dispozície, že daná osoba je si vedomá toho, že sa jedná o jej vlastnú vec a má právo nielen nakladať s vecou ako s vlastnou, ale má právo vykonávať všetky legitímne právne kroky vyplývajúce z vlastníckeho práva k veci ako jeho vlastníka. Poukázala na to, že predmetné motorové vozidlo patrilo do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (žalovaných), čo je v otázke ustálenia osoby prevádzkovateľa motorového vozidla právne bezvýznamné v tom, ktorý z manželov mal právnou alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom, resp. ktorý z manželov a za akých podmienok s motorovým vozidlom nakladal z dôvodu, že obaja manželia mali k motorovému vozidlu rovnaké vlastnícke a užívacie právo. Pri motorovom vozidle patriacom do bezpodielového spoluvlastníctva manželov má každý z manželov rovnaké vlastnícke právo k veci a preto platí, že sa za prevádzkovateľov považujú obaja manželia, ktorí sú z tohto titulu ako prevádzkovatelia vozidla aj solidárne zodpovední za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poukázala na to, že žalovaní svoju obranu založenú na tvrdení, že v čase dopravnej nehody neboli prevádzkovateľmi motorového vozidla uplatnili až po piatich rokoch od podania žaloby písomnými podaniami zo dňa 15.1.2019 a 28.8.2019, čo prekvapivo nebránilo súdu považovať túto procesnú obranu za uplatnenú v intenciách § 150 a § 153 C.s.p., teda riadne a včas. Súd sa nedostatočne vypořiadal s právnou argumentáciou uvedenou v rozhodnutiach Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR, ktoré žalobkyňa predložila za účelom potvrdenia svojej argumentácie. Za prevádzkovateľa vozidla na účely § 427 Občiansky zákonník považuje subjekt, ktorý a/ má právnou a faktickú možnosť disponovať motorovým vozidlom, pričom takáto dispozícia má dlhobojšie účelové určenie, b/ naplnenie zákonných podmienok zodpovednosti prevádzkovateľa motorového vozidla za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorá je podmienená alternatívne buď právnym panstvom nad vozidlom, alebo faktickou možnosťou ním disponovať. Preto bolo povinnosťou súdu pri posudzovaní otázky právnej a faktickej možnosti dispozície s vozidlom na strane žalovaných zaoberať sa primárne časovým faktorom faktickej dispozície a sekundárne technickou a finančnou starostlivosťou o vozidlo (kto reálne zabezpečuje bežnú údržbu, nevyhnutné opravy a iné opravy, technické úpravy, kto uvedené opravy uhrádza, kto zodpovedá za technické kontroly a pod.) a terciálne vzťahom vlastníka vozidla a užívateľa (či ide o dočasné užívanie a fyzickú dispozíciu s vozidlom obvyklým spôsobom a v obmedzenom rozsahu, no bez možnosti právnej dispozície s vozidlom). V danom prípade podľa žalobkyne nedošlo k naplneniu zákonných podmienok a teda, že osoba vodiča vozidla (v čase dopravnej nehody) nemohla byť a ani nebola oprávnená právne (so všetkými právami a povinnosťami vlastníka vozidla) disponovať s vozidlom v takej miere, aby bolo možné osobu vodiča dôvodne považovať za prevádzkovateľa vozidla. Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že žalovaní až do dátumu 19.10.2009 disponovali neobmedzene so všetkými právami a povinnosťami prislúchajúcimi len vlastníkovi vozidla, teda mali právnou dispozíciu nad vozidlom a sú obaja pasívne vecne legitimovaní. Vodič vozidla v čase dopravnej nehody disponoval s vozidlom len fakticky, nebol však oprávnený akokoľvek právne disponovať s vozidlom. Z kontextu následných právnych úkonov vykonaných žalovanými po údajnej zmene vlastníctva k vozidlu bolo preukázané, že žalovaní nemali v úmysle a nepreviedli na nadobúdateľa toľko práv k vozidlu, že už právne a fyzicky vozidlom nedisponovali. Žalobkyňa poukazuje na účelovú obranu žalovaných, ktorá vyplýva zo zápisnice

o výsluchu obvineného p. L. M. pred OR PZ Trebišov zo dňa 28.1.2010 a stanoviska právneho zástupcu žalovaných na pojednávaní zo dňa 24.10.2019, rovnako ako aj zo zápisnice o výsluchu žalovanej 1/ pred OR PZ Trebišov, odbor justičnej polície zo dňa 18.11.2019. Z týchto dôkazov nemožno vyvodiť iný vecne a skutkovo logický záver než ten, že žalovaná 1/ žiadnu zmluvu (ani ústnu) s p. M., predmetom ktorej mal byť údajný predaj vozidla neuzatvorila, nebola osobne prítomná pri údajnom predaji vozidla, údajného kupujúceho nepozná a nemá žiadnu vedomosť o vzájomne dojednaných podmienkach údajného predaja vozidla medzi jej manželom a údajným kupujúcim. Svedecká výpoveď žalovanej 1/ je v zjavnom rozpore a vyvracia špekulatívnu hypotézu záveru prijatého súdom v bode 62. a 66. odôvodnenia rozsudku. Je otáznou, prečo tak zásadnú skutočnosť žalovaná 1/ vyšetrovaciemu orgánu zatajila, resp. neuviedla, aké pohľadníky ju viedli k tomu, že s touto informáciou vyrukovala až po 9 rokoch od údajného predaja vozidla. Je nesporné, že z dôvodu, že ho od nadobudnutia používala dcéra žalovaných, žalovaní s vozidlom fakticky nedisponovali. S poukazom na rozsudok Okresného súdu Trebišov sp.zn. 10C/53/2012 zo dňa 26.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2013 a ktorý vychádza z identicky zhodnej veci po skutkovej aj právnej stránke, je zrejmé, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu nedostatočnej pasívnej vecnej legitímácie žalovaných, keďže prevádzkovateľom motorového vozidla ku dňu dopravnej nehody bol H. E.. Tým došlo k elementárnemu porušeniu základných princípov C.s.p. o „bezprecedentnej ľubovôli“ súdu. Súd tak pochybil pri aplikácii ust. § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ale tiež zák. č. 381/2001 Z.z.. S poukazom na zápisnicu o výsluchu obvineného OR PZ Trebišov zo dňa 28.1.2010, písomné podanie p. L. M. zo dňa 30.5.2012, označené ako vyjadrenie žalovaného 1/ vo veci sp.zn. 10C/52/2012 a 10C/53/2012, rozsudok Okresného súdu Trebišov sp.zn. 10C/53/2012 a vyjadrenie právneho zástupcu žalovaných na pojednávaní dňa 24.10.2019 nemožno vyvodiť iný zákonný záver než ten, že k uzavretiu kúpnej zmluvy tak ako tvrdia žalovaní nedošlo a obrana žalovaných je v tomto smere len špekulatívna. S poukazom na § 37 Občianskeho zákonníka nesúlad vôle a prejavu má za následok neexistenciu prejavu vôle právny úkon postrádajúci určitosť v podstatných náležitostiach považovať za určitý. Hoci žalobkyňa namietala uzavretie perfektnej ústnej kúpnej zmluvy, súd sa tým nezaoberal. Žalovaní v priebehu konania nenamietali žalobkyňou predložený listinný dôkaz (zápisnica o výsluchu obvineného zo dňa 28.1.2010), na prípadné odstránenie zjavných nezrovnalostí a rozporov v tvrdeniach p. M. a žalovaných, hlavne z dôvodu preukázania skutočností tvrdených žalovanými nenavrhl vykonať ďalšie dokazovanie, preto neunesli dôkazné bremeno. Je opodstatnené považovať svedeckú výpoveď p. M. a jeho tvrdenie o vzájomnej dohode smerujúcej k následnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy za nespornú skutočnosť. Z obsahu svedeckých výpovedí p. O. a p. M. nemožno vyvodiť, že medzi účastníkmi došlo k platnému uzatvoreniu ústnej kúpnej zmluvy, keďže ani jeden nebol osobne prítomný pri predaji vozidla. O nehodovernosti svedeckej výpovede p. O. svedčí fakt, že uviedol, že motorové vozidlo p. M. kúpil od p. E.. Žalobkyňa zistila, že náhradu liečebných nákladov jej poisťovňa nebude refundovať až dňa 20.2.2012, až týmto momentom začala žalobkyňa plynúť subjektívna premlčacia doba. Informáciu o žalovanej 1/ ako o prevádzkovateľovi motorového vozidla získala žalobkyňa až z oznámenie PZ SR v Trebišove dňa 11.4.2018. Preto návrh voči žalovanej 1/ nemožno považovať za premlčaný.

13. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Uplatnili náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnili sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré považujú za správne. Oboznámením sa s trestným spisom, čítaním výpovede L. M. a výsluchmi svedkov H. O. a D. M. bolo preukázané, že predmetné motorové vozidlo bolo niekoľko dní pred dopravou nehodou odpredané L. M., ktorý sa stal jeho výlučným vlastníkom. Kúpna zmluva bola uzavretá ústne, kúpna cena bola vyplatená a L. M. fyzicky prevzal osobné motorové vozidlo s ďalšími dokladmi. Žalovaní odišli na zahraničnú dovolenku a s L. M. bolo dohodnuté, že administratívne záležitosti budú riešené až po ich návrate. V čase dopravnej nehody žalovaní neboli vlastníkami ani prevádzkovateľmi predmetného motorového vozidla, preto ich zodpovednosť podľa § 427 OZ nie je daná.

14. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovaných zotrvala na svojej odvolacej argumentácii.

15. Žalovaní v duplike ku stanovisku žalobkyne zotrvali na svojej doterajšej argumentácii.

16. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

17. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

18. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 6.12.2023 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. d. 202/2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach a webovej stránke dňa 30.11.2023 v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

19. Žalobkyňa namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p., teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

21. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

22. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

23. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalobcom v odvolaní. Žalobca pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

24. K dôvodom uvedeným v napadnutom rozsudku a k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd dopĺňa nasledovné:

25. Odvolací súd je toho názoru, že záver súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v konaní je správny, preto správne postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ žalobu zamietol.

26. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu, ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu (osoby), ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, či nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (viď. Uznesenie NS SR sp. zn. 6cdo/214/2011).

27. Výsledky dokazovania vykonané pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu svedčia o závere, že žalovaní nenesú zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku – motorového vozidla Škoda favorit EČV: TV-463, ku ktorej došlo dňa 28.8.2009, nakoľko v tom čase neboli prevádzkovateľmi spomínaného dopravného prostriedku.

28. Podľa § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

29. Zodpovednosť za škodu v zmysle vyššie cit. zákonného ustanovenia spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, pričom medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. V zmysle ods. 2 spomínaného zákonného ustanovenia za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky zodpovedá aj iný prevádzkovateľ (t.j. taký, ktorý na rozdiel od subjektu uvedeného v ods. 1 nevykonáva dopravu) motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzkovateľ lietadla.

30. Z vyššie cit. zák. ust. vyplýva, že pasívne legitimovaným subjektom z dôvodu uplatňovania nároku na náhradu škody vyvolanej osobitnou povahou prevádzky je okrem iného aj prevádzkovateľ motorového vozidla tak, ako je tomu v danom prípade, keďže žalobkyňa oprela svoj nárok voči žalovaným práve o spomínané zákonné ustanovenie, založené na princípe objektívnej zodpovednosti prevádzkovateľa motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky. Zásadným preto bolo zistenie súdu prvej inštancie, načo aj bolo zamerané dokazovanie a to aj z dôvodu vznesenej námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanými, či žalovaní sú nositeľmi hmotnoprávnej povinnosti vyplývajúcej zo spomínaného zákonného ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka, teda či majú pasívnu legitímáciu v spore.

31. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 C.s.p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 220 ods. 2 C.s.p. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

32. V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a medzi povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže.

33. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaní uniesli dôkazné bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno pre potvrdenie skutočností uvádzaných v obrane voči žalobnému návrhu a teda, že nie sú vo veci pasívne vecne legitimovaní. Predložili dostatok relevantných dôkazov svedčiacich o tom, že v čase dopravnej nehody neboli vlastníkami ani prevádzkovateľmi predmetného motorového vozidla, preto nenesú zodpovednosť na škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky v zmysle § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

34. Z ustálenej súdnej praxe, keďže Občiansky zákonník definíciu jednoznačne nedefinuje, vyplýva, že za prevádzkovateľa motorového vozidla treba pokladať toho, kto má právnú a faktickú možnosť disponovať s vozidlom; spravidla ide zároveň o vlastníka motorového vozidla (R 55/1971, V.). Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o trvalé prenechanie vozidla tretej osobe (napr. predajom vozidla), stáva sa tretia osoba prevádzkovateľom vozidla a to aj v prípade, pokiaľ nebol vykonaný registračný úkon na príslušnom dopravnom inšpektoráte.

35. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne založenú na tom, že v danom prípade je smerodajné, že kto je zapísaný v dokladoch vozidla v zmysle evidencie príslušného úradu policajného zboru, zák. č. 8/2009 Z.z. sa týka držby vozidla, pričom v zmysle tohto zákona držiteľom vozidla je osoba, na ktorú je vozidlo prihlásené v evidencii vozidiel a ktorá je zapísaná v dokladoch vozidla (viď ust. § 111 ods. 1, § 118 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z.). Evidovanie v informačnom systéme je len formálne a nemožno na tomto postaviť záver o danosti pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovanej 1/, prípadne aj žalovaného 2/ ako jej manžela. Pokiaľ ide o prihlasovanie vozidiel do evidencie a vykonanie zmien v evidencii vozidiel, príslušná právna úprava zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o znení a doplnení niektorých zákonov neobsahuje žiadne ustanovenie, z ktorého by sa dalo dedukovať, že takéto evidenčné úkony sú podmienkou vzniku, zmeny alebo zániku vlastníckych alebo obdobných (odvodených) práv k motorovému vozidlu. Príslušné ustanovenia tohto zákona ustanovujú, že evidencia vozidiel je informačný systém policajného zboru podľa osobitného predpisu, ktorý sa vedie na účely získavania informácií o vlastníkoch vozidiel, držiteľov vozidiel, osobách, ktoré zastupujú vlastníkov vozidiel alebo držiteľov vozidiel, osobách oprávnených konať za vlastníka vozidla alebo za držiteľa vozidla, technických údajov vozidiel, vydaných dokladoch, tabuľkách s evidenčným číslom a poskytovaní údajov z tejto evidencie. Zápisy vykonané orgánom policajného zboru sú zápisom s deklaratórnym účinkom, teda len potvrdzujú právny stav, ktorý vznikol skôr.

36. Pokiaľ teda bola platne uzavretá kúpna zmluva, čo i len v ústnej forme, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, kupujúci nadobúda vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je

účastníkmi kúpnej zmluvy dohodnuté inak (§ 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Evidenčný úkon zápisu vlastníka vozidla vykonaný orgánom policajného zboru nemá konštitutívne účinky.

37. Na podporu týchto záverov je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu poukázať aj na znenie ust. § 2 ods. 24 zák. č. 106/2018 Z.z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného od 20.5.2018, v zmysle ktorého prevádzkovateľom vozidla je vlastník vozidla alebo ním určený držiteľ vozidla.

38. Záver súdu prvej inštancie, že k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu zo žalovanej v 1. rade na L. M. došlo ešte predtým, ako bola ním spôsobená dopravná nehoda dňa 28.8.2009 sa opiera o výsledky vykonaného dokazovania a tento záver je potrebné považovať za správny.

39. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že argumentáciu žalovaných o tom, že predmetné motorové vozidlo previedli pred dopravnou nehodou na L. M. potvrdzuje výpoveď svedka N. O. a svedka D. M., rovnako ako aj oboznámené listinné dôkazy zo spisu Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5T 30/2010, z ktorých jednoznačne vyplýva, že k prevodu vlastníckeho práva predmetného motorového vozidla zo žalovanej v 1. rade na D. M. došlo predtým, ako týmto motorovým vozidlom D. M. spôsobil dopravnú nehodu, a teda v čase dopravnej nehody vlastníkom motorového vozidla bol D. M., keďže vlastnícke právo k motorovému vozidlu ako k huteľnej veci prechádza pri jeho predaji na nového vlastníka dňom jeho fyzického odovzdania.

40. K odvolacím námietkam žalobkyne, ktorá s poukazom na zápisnicu o výsluchu obvineného p. L. M. zo dňa 28.1.2010, vyjadrenie právneho zástupcu žalovaných na pojednávaní dňa 24.10.2019 a zápisnicu o výsluchu žalovanej 1/ pred ORPZ Trebišov zo dňa 18.11.2009 spochybňuje závery súdu prvej inštancie je potrebné uviesť, že z týchto dôkazov nemožno vyvodiť iný záver ako ten, ku ktorému dospel súd prvej inštancie, a teda že k prevodu vlastníckeho práva na p. M. došlo ešte predtým ako bola ním spôsobená dopravná nehoda. Argumentácia žalovaných sa opiera o dôkazné prostriedky, z ktorých ním uvedený záver nemožno prijať. Dôkazy, na ktoré poukazuje žalobkyňa v odvolaní a ku ktorým prihliadal aj súd prvej inštancie jednoznačne svedčia o tom, že k prevodu vlastníckeho práva na L. M. došlo pred dopravnou nehodou, keďže medzi zmluvnými stranami došlo k dohode o všetkých podstatných náležitostiach kúpnej zmluvy, ktorými sú predmet kúpy, kúpna cena, ale aj k odovzdaniu motorového vozidla a zaplatenie kúpnej ceny s tým, že zmluvné strany sa dohodli, že k prepisu motorového vozidla na nového vlastníka dôjde až následne.

41. Samotná skutočnosť, že s pánom L. M. konal manžel žalovanej v 1. rade (žalovaný v 2. rade), ktorého tým žalovaná v 1. rade poverila nič nemení na závere o platnosti ústne dojednanej kúpnej zmluvy.

42. Odvoláciu argumentáciu žalobkyne, že žalovaní nenamietali tvrdenia žalobkyne o tom, že k prevodu vlastníckeho práva nedošlo je potrebné považovať len za účelovú.

43. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 26.4.2013 sp.zn. 10C/53/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2013, ktorým súd zamietol žalobu žalobkyne A. B. vo vzťahu k žalovanými L. M. a Uniqua poisťovňa a.s., ktorá bola založená na rovnakej skutkovej argumentácii a tiež rovnakej právnej argumentácii vo vzťahu k L. M. (§ 427 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka) je potrebné uviesť, že odvolací súd závery tam uvedené považuje vo vzťahu k žalovanému L. M. za nesprávne, pokiaľ súd vyhodnotil, že v čase dopravnej nehody dňa 28.8.2009 L. M. nebol prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla z dôvodov uvedených v tomto rozsudku. Išlo o rozhodnutie súdu prvej inštancie, voči ktorému žalobkyňa, zastúpená advokátom odvolanie nepodala. Navyše po skutkovej stránke súd aj v tomto konaní vychádzal zo záveru, že k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo pred dopravnou nehodou.

44. Správne súd prvej inštancie s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS/395/2018 uviedol, že vzhľadom na iné skutkové okolnosti daného prípadu (sťažovateľka dala do nájmu svoje vozidlo na obmedzený čas bez toho, aby zaevidovala nájomcu vozidla ako držiteľa predmetného vozidla, pričom jej zároveň zostali aj základné povinnosti dopravcu, resp. prevádzateľa vrátane povinnosti uzavrieť povinné zmluvné poistenie, čomu v konečnom dôsledku korešpondoval aj zápis v príslušnej evidencii vozidiel) súd ustálil zodpovednosť sťažovateľky ako prevádzkovateľa vozidla aj preto, že

v konaní nepreukázala, že prevádzkovateľom bola iná osoba, nie ona. Išlo teda o iné okolnosti prípadu. Pokiaľ ide o rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/154/2018 predmetom konania bol nárok žalobcov o náhradu škody na zdraví spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že vozidlo bolo prenechané prenajímateľom - nájomcovi na dočasné užívanie, ide teda tiež o odlišné skutkové okolnosti. V tej súvislosti najvyšší súd ustálil, že po zohľadnení všetkých okolností, koho je potrebné v danom prípade považovať za prevádzkovateľa motorového vozidla podľa § 427 Občianskeho zákonníka, za prevádzkovateľa vozidla je potrebné považovať v danom prípade vlastníka, ktorým bol žalovaný 1/, ktorý je aj pasívne vecne legitimovaným v konaní o žalobe.

45. Oba spomínané prípady však skutkovo nesúvisia s prejednávanou vecou, keďže v danom prípade bolo preukázané, že vlastníkom predmetného motorového vozidla v čase dopravnej nehody bol L. M., ktorého v právnej aj faktickej dispozícii bolo v čase dopravnej nehody spomínané motorové vozidlo.

46. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

47. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyni.

48. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Ref. Dr. Popovičová
Kanc.: opíš a daj na kontrolu referentovi
Predsedníčka senátu
Rozmnož, 1 x zberný spis, zberný spis vylúč
1 x kópia referentovi
Ostatné so spisom zašli OS TV
Prepísala: Mgr. Tóthová + M. Nemesová:1/12